

Dosarul nr.3ra-915/19

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Florești (jud: S.Caraman)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A.Garbuz, A.Ciobanu, I.Grosu)

Î N C H E I E R E

31 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic
Sveatoslav Moldovan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nicolae Popa,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de către Nicolae Popa împotriva Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” și Societății
cu Răspundere Limitată „Florești-Gaz” cu privire la anularea actului administrativ,
împotriva deciziei din 7 mai 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
respins apelul declarat de către Nicolae Popa, reprezentat de avocatul Boris Onica
și a fost menținută hotărârea din 8 decembrie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul
Florești,

c o n s t a t ă:

La 13 mai 2016, Nicolae Popa a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SA „Moldovagaz” și SRL „Florești-Gaz” cu privire la anularea actului
administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a încheiat cu SRL „Florești-
Gaz” contractul de furnizare a gazelor naturale, condițiile cărui le-a respectat,
achitând lunar plata pentru gazele furnizate conform echipamentului de măsurare
instalat.

La 8 februarie 2016, aproximativ la ora 12:00, în lipsa sa, angajații SRL
„Florești-Gaz” au pătruns în gospodărie cu scopul de a demonta echipamentul de
măsurare înregistrat cu nr. BK- GM 29127125.

Reclamantul a considerat că la demontarea echipamentului de măsurare,
reprezentantul pârâtului, a examinat sigiliul de la cutia de protecție a contorului și
sigiliul de pe corpul contorului, după care a întocmit actul de demontare în care a
menționat că anumite defecte nu au fost depistate, iar contorul fiind ridicat.

A relatat că nu a fost informat despre procedura de transmitere a contorului la
testare.

La 25 martie 2016, prin intermediul oficiului poștal, a primit decizia cu nr.143
din 23 martie 2016, prin care a fost sancționat, cu efectuarea calculului consumului
paușal de gaze, pentru perioada de 365 zile, impunându-i să achite suma de 18

395,59 de lei și încheierea în continuare a contractului de furnizare de gaze după achitarea sumei indicate.

Reclamantul a afirmat că motiv de sancționare a servit faptul că sigiliul de pe coperta contorului a fost îndepărtat cu instalarea ulterioară a unui sigiliu contrafăcut cu o imagine de relief de partea de sus a cifrelor „10”.

A accentuat că s-a adresat pârâtului în repetate rânduri cu cereri prealabile, prin care a solicitat anularea deciziei contestate ca fiind ilegală, însă cererea a fost respinsă.

Nicolae Popa a mai considerat că reprezentanții pârâților au fost obligați să-i propună ca contorul sigilat să fie prezentat la instituția de verificare și examinare tehnico-științifică, la fel, dacă apăruse dubii în înregistrarea corectă a evidenței gazelor utilizate de către echipamentul de măsurare, colaboratorii întreprinderii au fost obligați, conform legii, să prezinte contorul în prezența sa la instituția metrologică pentru verificarea măsurărilor corecte sau incorecte a evidenței gazelor utilizate de consumatorul final.

La fel, a relatat că după efectuarea procedurii de testare a echipamentului de măsurare, contorul trebuia iarăși sigilat în prezența sa și a furnizorului, după care urma a fi transmis, prezentarea de comun acord la efectuarea examinării tehnico-științifică în prezența ambilor părți.

A punctat că pentru efectuarea examinării tehnico - științifice suplimentare de către un expert ales de comun acord, furnizorul a fost obligat să prezinte mostre ale presupuselor detalii contrafăcute.

Astfel, a solicitat de la pârâți prezentarea echipamentului de măsurare pentru efectuarea expertizei suplimentare a contorului la Centrul Național de Expertize Judiciare, însă solicitarea a fost refuzată.

În acest sens, a explicat reclamantul că sigiliul contrafăcut se află în interiorul contorului și până a ajunge la acesta, era necesar de a înlătura încă două sigilii, unul de la cutia de protecție în care este păstrat contorul și alt sigiliu instalat de corpul nemijlocit al contorului, or, aceste sigilii au fost integre, fapt confirmat și de conținutul actelor de demontare a contorului.

De asemenea a susținut că nu i-a fost înmănat certificat de calitate sau certificat confirmativ la instalarea contorului în anul 2009, prin care să denote că a fost supus testării.

Reclamantul a solicitat admiterea acțiunii, declararea nulității deciziei nr.143 din 23 martie 2016 a șefului secției furnizare a gazelor Florești a SA „Moldovagaz” și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 8 decembrie 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Florești acțiunea depusă de către Nicolae Popa a fost respinsă.

La 20 decembrie 2018, Nicolae Popa, reprezentat de avocatul Boris Onică a declarat apel împotriva hotărârii din 8 decembrie 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Florești.

Prin decizia din 7 mai 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de către Nicolae Popa, reprezentat de avocatul Boris Onica și a fost menținută hotărârea din 8 decembrie 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Florești.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile Legii contenciosului administrativ, pct. 121 și 151 ale Regulamentului pentru furnizarea

și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea ANRE nr. 415 din 25 mai 2011 și art. 51 alin. (3) al Legii cu privire la gazele naturale (abrogată în iulie 2016).

Cu referire la normele de drept citate și în raport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut că soluția instanței de fond este întemeiată, fiind adoptată cu aprecierea justificată a probelor administrate și aplicarea corectă a normelor de drept material.

În consolidarea soluției sale, Curtea de Apel Bălți a reținut corectă concluzia instanței de fond precum că la data efectuării controlului au fost depistate încălcări, iar în urma suspiciunilor contorul a fost ridicat și sigilat potrivit legii.

Colegiul civil, a remarcat că potrivit Raportului de constatare tehnico-științifică nr. 122 din 25 februarie 2016 efectuată de Centrul de expertize independente, la contorul de gaze nr. BK- GM 29127125, sigila anterioară de la capacul mecanismului de evidență a fost îndepărtată cu instalarea unei sigilii contrafăcute cu imaginea de relief de partea de sus a cifrelor „10”.

Astfel, argumentul lui Nicolae Popa precum că echipamentul de măsurare a fost demontat și transmis pârâtului fără acordul lui pentru efectuarea Raportului de constatare tehnico-științifică, nu este veridic, aceasta deoarece dânsul personal a aplicat semnătura și benevol a transmis echipamentul de măsurare demontat de filiala „Soroca Gaz”.

Mai mult, Nicolae Popa nu a solicitat efectuarea unei constatări tehnico-științifice repetate, după ce a luat cunoștință cu rezultatele examinării contorului.

În acest context, Colegiul a specificat că Nicolae Popa a solicitat efectuarea expertizei, însă din cauza că ultimul nu a achitat avizul de plată, aceasta nu a fost efectuată.

La fel, a precizat instanța de apel că reclamantul/apelant face referire în cererea de chemare în judecată la decizia nr. 143 din 23 martie 2016 anularea căreia o solicită, însă o astfel de decizie nu este, or, de fapt se contestă decizia nr. 06 din 22 martie 2016, iar data indicată de Nicolae Popa este data și nr. de ieșire a deciziei.

La 6 iunie 2019, și respectiv la 21 iunie 2019, Nicolae Popa a declarat recurs împotriva deciziei din 7 mai 2019 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de casare, reiterând motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Recurentul a menționat că la demontarea echipamentului reprezentanții intimaților au examinat sigiliul de la cutia de protecție a contorului și sigiliul de pe corpul contorului, după care au întocmit actul de demontare în care s-a menționat că anumite defecte nu s-au depistat.

Iar, după întocmirea actului respectiv, reprezentanții pârâtului au demontat contorul, pentru a efectua Raportul de constatare tehnico-științific, însă în lipsa și fără acordul lui.

Totodată, nu i-a fost înmănat certificatul de calitate sau certificatul confirmativ precum că contorul la instalare în anul 2009 a fost supus testării.

Referitor la termen a indicat că a recepționat decizia contestată la 7 iunie 2019.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi, de admitere a acțiunii și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu prevederile art. 244 alin. (1) și 245 alin. (1) Cod administrativ al Republicii Moldova, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin. (1) Cod administrativ al Republicii Moldova, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 7 mai 2019, fiind expediată în adresa părților la 3 iunie 2019 (f.d. 250, vol.I), recepționată de avocatul Boris Onica la 4 iunie 2019. (f.d.256, vol.I)

Prin urmare, recursul declarat de către Nicolae Popa, prin intermediul oficiului poștal la 6 iunie 2019, este depus în termen.

Prin referința din 10 iulie 2019, expediată prin intermediul oficiului poștal, SRL „Florești-Gaz” a solicitat respingerea cererii de recurs și menținerea deciziei instanței de apel.

Prin referința din 11 iulie 2019, expediată prin intermediul oficiului poștal, SA „Moldovagaz” a solicitat respingerea cererii de recurs și menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului depus de către Nicolae Popa în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Nicolae Popa nu se

încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Nicolae Popa.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de către Nicolae Popa se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Mariana Pitic

Sveatoslav Moldovan